

รายงานการเข้าร่วมโครงการเอพีโอ

25-CP-15-GE-WSP-A: Workshop on Sustainable Practices in Green Tourism

ระหว่างวันที่ 4-7 สิงหาคม 2568

ณ กรุงธากา ประเทศบังกลาเทศ

จัดทำโดย นางสาวสุมพร ถิ่นมธุรส

นักวิชาการพัฒนาชุมชนปฏิบัติการ กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาชุมชน สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสมุทรสงคราม
สังกัดกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย

9 กันยายน 2568

ส่วนที่ 1 เนื้อหา/องค์ความรู้จากการเข้าร่วมโครงการ

1.1 องค์การเพิ่มผลผลิตแห่งเอเชีย (Asian Productivities Organization: APO) ร่วมกับ องค์การเพิ่มผลผลิตแห่งชาติประเทศไทย บังกลาเทศ (National Productivities Organization: NPO) กำหนดจัดโครงการการประชุมเชิงปฏิบัติการ “Workshop on Sustainable Practices in Green Tourism” ระหว่างวันที่ 4 – 7 สิงหาคม 2567 ณ กรุงธากา ประเทศบังกลาเทศ โดยมี ผู้เข้าร่วมโครงการจาก 15 ประเทศทั่วโลก ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย ใต้หวัน ฟิlippินส์ กัมพูชา หมู่เกาะฟิจิ อินเดีย บังกลาเทศ ปากีสถาน เนปาล ตุรกี เวียดนาม มาเลเซีย อินเดีย ศรีลังกา และมีวิทยากรร่วมบรรยายมาจาก 4 ประเทศ ได้แก่ ไทย เนปาล เกาหลี และบังกลาเทศ

1.2 เนื้อหา/องค์ความรู้ที่ได้จากกิจกรรมต่าง ๆ

หัวข้อการบรรยายที่ 1 บทนำการท่องเที่ยวสีเขียว และการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ดร.เทลิน คิม ศาสตราจารย์ การพัฒนาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยซังจิ ประเทศเกาหลีใต้ ได้บรรยายใน ภาพรวมการท่องเที่ยวสีเขียว และการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยการบรรยายในหัวข้อดังกล่าว โดยมีเนื้อหาหลักใน 3 หัวข้อ ดังนี้

- 1) ความยั่งยืนและการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
 - การพัฒนาที่ยั่งยืน: การพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการในปัจจุบันโดยไม่กระทบต่อความสามารถของคนรุ่นอนาคตในการตอบสนองความต้องการของตนเอง (UN, 1987)
 - การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน: การท่องเที่ยวที่คำนึงถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยคำนึงถึงความต้องการของผู้มาเยือน อุตสาหกรรม สิ่งแวดล้อม และชุมชนที่เป็นเจ้าภาพ (UNEP/UNWTO 2005)
- 2) การอภิปรายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
 - การเคลื่อนไหวในระดับชาติหลังการเจรจาระหว่างประเทศ
 - องค์ประกอบสำคัญของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- 3) กรณีสึกษาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
 - องค์การระหว่างประเทศ
 - UN World Tourism Organization (UNWTO)
 - UN Environment Program (UNEP)
 - UN Educational, Scientific and Cultural Organization, (UNESCO)

- Global Sustainable Tourism Council (GSTC)
- World Wide Fund Nature (WWF)
- World Travel and Tourism Council (WTTC)
- โครงการและระบบนโยบายต่างประเทศ
 - กฎหมาย สถาบัน และการกำกับดูแล
 - การตอบสนองวิกฤตและความยืดหยุ่น
 - นวัตกรรมและงาน
 - การรวมกลุ่ม สวัสดิการ และสันติภาพ
 - การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

หัวข้อการบรรยายที่ 2 แนวทางการปฏิบัติที่ยั่งยืนในการฟื้นฟูการท่องเที่ยว

ดร. วรณวิภา ภาณุมาต ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ บริษัท โลเคิล อโกลด์ จำกัด ได้บรรยายเกี่ยวกับการฟื้นฟูการท่องเที่ยวสามารถก้าวข้ามความยั่งยืนได้อย่างไร ด้วยการฟื้นฟูและการปรับปรุงระบบสังคมและระบบนิเวศของสถานที่ท่องเที่ยวอย่างจริงจัง โดยยกตัวอย่างสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยเน้นย้ำถึงแนวทางปฏิบัติที่ฟื้นฟูระบบนิเวศ เสริมสร้างพลังให้ชุมชนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เยี่ยมชมที่มีความหมาย เพื่อการปรับตัวของการท่องเที่ยวในระยะยาว รวมทั้งรักษาความมั่นคงทางวัฒนธรรมด้วย

- แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงฟื้นฟู
- ความต้องการการท่องเที่ยวเชิงฟื้นฟู
- แนวปฏิบัติและแนวทางปฏิบัติด้านการฟื้นฟู
- กรณีศึกษาการนำแนวทางปฏิบัติด้านการฟื้นฟูไปปฏิบัติ

หัวข้อการบรรยายที่ 3 การส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน : แนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศและเส้นทางสู่การเปลี่ยนแปลง

คุณสุติป บาจู ผู้อำนวยการสภาเศรษฐกิจประเทศเนปาล ได้บรรยายถึงการยึดถือแนวปฏิบัติด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวและธุรกิจทั่วโลกได้นำมาใช้เพื่อรับมือกับความท้าทายด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และการดำเนินงาน การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ผ่านกรณีศึกษาในเอเชียและนานาชาติ เพื่อระบุบทเรียนเชิงปฏิบัติการและปัจจัยแห่งความสำเร็จ รวมถึงกลยุทธ์การบูรณาการปฏิบัติการหลัก การอภิปรายมุ่งเน้นไปที่มูลค่าทางธุรกิจที่ยั่งยืนและระบบการรับรอง และศักยภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการส่งเสริมความคิดริเริ่มด้านการท่องเที่ยวสีเขียว

ความหมายของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีดังนี้

- การปกป้องธรรมชาติและวัฒนธรรม เพื่อให้คนรุ่นหลังได้เพลิดเพลินกับสิ่งเหล่านี้ด้วย
- การสนับสนุนคนในท้องถิ่น ด้วยการสร้างงานที่เป็นธรรมและใช้ผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น
- การเคารพชุมชน ประเพณี พื้นที่ และเสียงของพวกเขา
- การลดขยะและมลพิษเพื่อรักษาสถานที่ให้สะอาดและถูกสุขอนามัย
- การแบ่งปันเรื่องราวและการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้นักท่องเที่ยวเข้าใจและเชื่อมโยงกัน
- การเป็นนักเดินทางอย่างมีสติ ไม่ใช่แค่การรับ แต่คือการให้

กรณีศึกษา: การเดินป่าแบบ “คาร์บอนธรรมชาติ” ของเนปาล

กรณีศึกษา: “หมู่บ้านนิเวศ” ของอินเดียที่ขาดการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น

กรณีศึกษา: ซาฟารีสัตว์ป่าและ “ที่พักเชิงนิเวศ” ของศรีลังกา

กรณีศึกษา: รีสอร์ททหฺรูเชิงนิเวศในมัลดีฟส์

กรณีศึกษา: “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” ของบาห์ลี เทียบกับวิกฤตการณ์น้ำ

กรณีศึกษา: “การท่องเที่ยวเชิงอาสาสมัครอย่างรับผิดชอบ” ของกัมพูชา

รูปแบบทั่วไปของการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เกณฑ์จุดหมายปลายทางของ GSTC สำหรับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

เรื่องราวความสำเร็จการท่องเที่ยว
บทบาทของการรับรองในการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
โครงการรับรองการท่องเที่ยวหลัก

หัวข้อการบรรยายที่ 4 ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ดร.เทลิน คิม ได้บรรยายเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลให้รูปแบบของการท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไป โครงสร้างพื้นฐาน และความเป็นไปได้ของสถานที่ท่องเที่ยว รวมถึงการสร้าง ความเข้าใจถึงความเปราะบางของการท่องเที่ยวตามธรรมชาติตามฤดูกาล เช่น สถานที่ท่องเที่ยวตามภูมิอากาศชายฝั่งและภูเขา รวมถึงมีการอภิปรายเกี่ยวกับกลยุทธ์ การปรับตัวและการบรรเทาผลกระทบที่ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ขึ้นกับสภาพภูมิอากาศ พร้อมกับการปกป้องชุมชน และระบบนิเวศ

การทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- สภาพอากาศ ภูมิอากาศ และแนวคิดเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ระบบภูมิอากาศ
- ภาวะโลกร้อน

ความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศตามธรรมชาติ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เกิดจากมนุษย์

- สภาพภูมิอากาศในอนาคต: การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่คาดการณ์ไว้
- สภาพภูมิอากาศในปัจจุบันและอนาคต

ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- เหตุการณ์และผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกที่สังเกตได้
- กลไกผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลต่ออุตสาหกรรมที่ต้องพึ่งพาสภาพภูมิอากาศอย่างไร?

ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่ออุตสาหกรรม

- ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อภาคการท่องเที่ยว
- อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะทำอะไรได้บ้างในอนาคต?

การท่องเที่ยวการตอบสนองเชิงนโยบายของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- การตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- การบรรเทา (ลดก๊าซเรือนกระจก)
- การปรับตัว (การป้องกันและลดความเสียหาย)
- นโยบายตอบสนองภาคการท่องเที่ยว (ที่ได้รับการเสนอ)

หัวข้อการบรรยายที่ 5 การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวสีเขียว – โมเดลของการท่องเที่ยวธรรมชาติเชิงบวก

ดร. วรณวิภา ภาณุมาต ได้บรรยายเกี่ยวกับแนวคิดการท่องเที่ยวธรรมชาติเชิงบวก ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มความหลากหลายทางชีวภาพและฟื้นฟูระบบนิเวศธรรมชาติผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยว มีการนำเสนอรูปแบบและนำเสนอรูปแบบ และความคิดริเริ่มเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีส่วนสนับสนุน การอนุรักษ์วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น และส่งเสริม การเชื่อมโยงระหว่างนักท่องเที่ยวและธรรมชาติ นอกจากการลดอันตรายให้น้อยที่สุดแล้ว ต้องเป็นการสร้างผลเชิงบวกด้วย

- ทำไมต้องท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ : เพื่อเป็นการปกป้องสิ่งที่เหลือและปรับปรุงสิ่งที่เหลืออยู่ให้ดีขึ้น
- การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติคืออะไร
- รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในประเทศไทย

วิสัยทัศน์ Nature Positive สำหรับการท่องเที่ยวและการเดินทาง (Nature Positive Vision for Travel & Tourism) มุ่งหวังให้อุตสาหกรรมนี้นำแนวทาง Nature Positive มาใช้ภายในปี 2030 โดยบูรณาการการปกป้องความหลากหลายทางชีวภาพและลดผลกระทบตลอดกระบวนการดำเนินงานและห่วงโซ่อุปทาน พร้อมทั้งดำเนินการเพื่อปกป้องและฟื้นฟูธรรมชาติ นอกจากนี้ วิสัยทัศน์ดังกล่าวยังส่งเสริมให้การท่องเที่ยวและการเดินทางสนับสนุนและสร้างแรงบันดาลใจให้

รัฐบาลภาคธุรกิจ และสังคมนำกรอบความหลากหลายทางชีวภาพระดับโลก (Global Biodiversity Framework) มาใช้และช่วยเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษยชาติกับธรรมชาติที่มา

หัวข้อการบรรยายที่ 6 แนวทางการปฏิบัติที่เป็นเลิศในการท่องเที่ยวสีเขียวในบริบทระดับโลกที่อ้างอิงในพื้นที่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

คุณคาบิร อัดดิน อาร์เมต ประธานอูนิมารีสปอร์ตและสนามกอล์ฟ ประเทศบังกลาเทศ นำเสนอตัวอย่างการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนระดับโลก โดยเฉพาะแนวทางสร้างสรรค์ของการท่องเที่ยว ในฝั่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การสร้างความสมดุลระหว่างการเติบโตของการท่องเที่ยวควบคู่ไปกับการดูแลสิ่งแวดล้อมและการเสริมพลังชุมชน พร้อมทั้งนำเสนอรูปแบบของนโยบายการรับรองและแผนริเริ่มระดับต้นที่สอดคล้องกับมาตรฐานความยั่งยืนระดับโลกและบริบททางวัฒนธรรมในท้องถิ่น

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Green Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวขนาดเล็กที่เกี่ยวข้องกับการเยี่ยมชมพื้นที่ธรรมชาติโดยมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด กล่าวโดยสรุป วิธีการท่องเที่ยวนี้มุ่งลดและแก้ไขผลกระทบที่เป็นอันตรายจากการเดินทาง เช่น ปัญหาความแออัด ความเสียหายต่อมรดกทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม โลกาภิวัตน์ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมเชิงลบ และปัญหาอื่น ๆ อีกมากมาย

โชคดียี่สิบเจ็ดที่จุดหมายปลายทางและธุรกิจการท่องเที่ยวจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ และกำลังให้ความสำคัญกับความยั่งยืนและการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบ การท่องเที่ยวสีเขียวถูกใช้แทนคำต่าง ๆ เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวธรรมชาติ การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบ และการท่องเที่ยวชุมชน นอกจากนี้ องค์การระหว่างประเทศยังได้ตีความคำเหล่านี้ให้สอดคล้องกับแนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งคำนึงถึงปัจจัยอื่น ๆ นอกเหนือจากการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

การท่องเที่ยวสีเขียวมุ่งเน้นไปที่การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการกระทำที่รับผิดชอบต่อระหว่างการเดินทางครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ การสนับสนุนธุรกิจท้องถิ่น และการส่งเสริมที่พักที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- ภาพรวมระดับโลกของการท่องเที่ยวสีเขียวที่ยั่งยืน
- การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและสีเขียวในอนาคต
- ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและสีเขียวในเอเชียใต้
- การรับรู้การท่องเที่ยวเชิงสีเขียวในเอเชียใต้
- ความยั่งยืนในการปฏิบัติ : สิ่งที่น่าทึ่งในเส้นทางในปัจจุบันต้องการ
- การยกระดับการท่องเที่ยวสีเขียว
- การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและโอกาส
- ตัวอย่างของแนวทางปฏิบัติการท่องเที่ยวสีเขียว

การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนไม่ใช่แค่เพียงกระแสอีกต่อไป แต่ได้กลายมาเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากนักท่องเที่ยวตระหนักมากขึ้นถึงผลกระทบของการเดินทางต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนท้องถิ่น

เอเชียใต้ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพที่อุดมสมบูรณ์และวัฒนธรรมที่มีชีวิตชีวา นำเสนอโอกาสอันเป็นเอกลักษณ์สำหรับการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

จากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในศูนย์กลางเมืองไปจนถึงประสบการณ์ธรรมชาติที่ดื่มด่ำ เรียนรู้วิถีการมีส่วนร่วมสนับสนุนเชิงบวกต่อโลกพร้อมเพลิดเพลินไปกับการผจญภัยที่ไม่มีวันลืม

การผจญภัยของคุณสามารถมีส่วนร่วมสนับสนุนในการรักษาสีเขียวและส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นมีอนาคตที่สดใสและยั่งยืนมากขึ้นได้

หัวข้อการบรรยายที่ 7 กรณีทางเศรษฐกิจสำหรับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน : การลงทุนและผลตอบแทน

คุณสุพิศ บาลู นำเสนอผลทางเศรษฐกิจสำหรับการนำการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยแสดงให้เห็นว่าการลงทุนด้านพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ การลดขยะ และการมีส่วนร่วมของชุมชน จะนำไปสู่ผลกำไร และการเติบโตของมูลค่าแบรนด์ และสร้างความเข้าใจในเรื่องของการท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อสามารถสร้างผลกำไรที่วัดได้ โดยการยกตัวอย่างทางธุรกิจจริง และได้อภิปรายเกี่ยวกับตัวเลือกในการระดมทุน โปรแกรมการรับรองและการเข้าถึงการลงทุนอย่างยั่งยืนสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสีเขียวที่กำลังได้รับการพัฒนา

การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้เปลี่ยนจากกระแสเฉพาะกลุ่มไปสู่ความจำเป็นทางธุรกิจในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวระดับโลก

นักเดินทางในปัจจุบันแสวงหาจุดหมายปลายทางและที่พักที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง โดยทำให้ความยั่งยืนกลายเป็นจุดขายสำคัญ แทนที่จะเป็นค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมที่แพง

ในขณะที่การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมคุกคามจุดหมายปลายทาง ธุรกิจการท่องเที่ยวจึงหันมาให้ความสำคัญกับความยั่งยืนมากขึ้น ไม่เพียงแต่เพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อมเท่านั้น แต่ยังเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอีกด้วย

การลงทุนในแนวทางปฏิบัติที่ยั่งยืนกำลังพิสูจน์ให้เห็นว่าเป็นได้ประโยชน์: ช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ขณะเดียวกันก็สร้างผลตอบแทนทางเศรษฐกิจในระยะยาวให้กับธุรกิจและชุมชน

ความยั่งยืนในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมักถูกอธิบายว่าเป็นความสมดุลระหว่าง “ผู้คน โลก และผลกำไร” แนวทางปฏิบัติที่ยั่งยืนเกี่ยวข้องกับต้นทุนต่าง ๆ เช่น การลงทุนทางการเงิน การเปลี่ยนแปลงการดำเนินงาน และบางครั้งอาจรวมถึงแนวคิดใหม่ ๆ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนสามารถเพิ่มผลตอบแทนในระยะยาวได้โดยไม่ต้องสูญเสียผลกำไร ผลตอบแทนจากการลงทุนสีเขียวนั้นมีอยู่จริง ตั้งแต่ต้นทุนการดำเนินงานที่ลดลงและเบี้ยประกันที่สูงขึ้น ไปจนถึงการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงในอนาคต การลงทุนด้านความยั่งยืนคือ การลงทุนในผลตอบแทนระยะยาว ซึ่งแน่นอนว่าเป็นผลตอบแทนทางการเงินแต่ยังรวมถึงผลตอบแทนในรูปแบบของสภาพแวดล้อมที่ได้รับการอนุรักษ์ ความมีชีวิตชีวาทางวัฒนธรรม และความเป็นอยู่ที่ดีของชุมชน ซึ่งจะหล่อเลี้ยงอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไปอีกหลายทศวรรษข้างหน้าธุรกิจแห่งความยั่งยืนคือ การมองการณ์ไกล โดยเลือกคุณค่าในระยะยาวมากกว่าผลกำไรในระยะสั้น

หัวข้อการบรรยายที่ 8 แนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศของการท่องเที่ยวสีเขียวในประเทศบังกลาเทศ

คุณคาบิร อัดดิน อาร์เมด ไดยกตัวอย่างของความสำเร็จของโครงการการท่องเที่ยวสีเขียวในประเทศบังกลาเทศ โดยเน้นที่รูปแบบชุมชน รีสอร์ทเชิงนิเวศ และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และได้อภิปรายถึงแนวทางการปฏิบัติที่ช่วยแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม สนับสนุนวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นและสอดคล้องกับกลยุทธ์ระดับชาติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน พร้อมทั้งสะท้อนถึงมรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติที่เป็นเอกลักษณ์ของประเทศบังกลาเทศ

ปัจจุบันเรากำลังเผชิญกับมลพิษซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ยากลำบาก มลพิษเกิดขึ้นได้จากหลากหลายสาเหตุ เช่น การพัฒนาอุตสาหกรรม การขยายตัวของประชากร การบริโภคนิยม และการท่องเที่ยว เป็นต้น การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่สำคัญ มีศักยภาพในการสร้างงาน การมีส่วนร่วมของเยาวชน การเสริมสร้างศักยภาพสตรี เป็นต้น สำหรับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การปกป้องสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งจำเป็น เราต้องนำแนวทางปฏิบัติที่ยั่งยืนมาใช้ในการท่องเที่ยว ซึ่งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ก็มีความสำคัญเช่นกัน

การท่องเที่ยวเชิงฟาร์มและหมู่บ้าน หรือที่รู้จักกันในชื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร หรือการท่องเที่ยวเชิงชุมชน เป็นภาคส่วนที่กำลังเติบโตในบังกลาเทศ โดยมีประสบการณ์อันเป็นเอกลักษณ์ให้แก่นักท่องเที่ยวในชนบท บังกลาเทศเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้สำรวจภูมิประเทศที่หลากหลาย ซึ่งรวมถึงพื้นที่ชุ่มน้ำ บึง และเนินเขา พร้อมด้วยประสบการณ์ทางวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์กับชุมชนชนเผ่า หมู่บ้าน Kagajikhola Bandarban หมู่บ้านแห่งนี้ตั้งอยู่ในเขตเนินเขาจิตตะกอง มีชื่อเสียงในด้านความงามตามธรรมชาติ ทั้งเนินเขาถ้ำธาร และสวนยางพารา รวมถึงวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนชนเผ่า เช่น จักมา มาร์มา และตริปุระ เขตทางตะวันออกเฉียงเหนือของบังกลาเทศ ได้แก่ กิซอร์กันจ์ เนโตรโกนา ชูนัมกันจ์ ฮาปิกันจ์ ซิลเฮต มุลวิบาชาร์ และบางส่วนของพราหมณ์บาเรีย มีชื่อเสียงในด้านระบบนิเวศฮายอร์ อันเป็นเอกลักษณ์ และมีศักยภาพสำหรับการท่องเที่ยวแบบฮายอร์

หัวข้อการบรรยายที่ 9 กรณีตัวอย่างของแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศของประเทศไทย ญี่ปุ่น และมาเลเซีย

ดร. วรณวิภา ภาณุมาต ได้นำเสนอการเปรียบเทียบกรณีตัวอย่างของประเทศไทย ญี่ปุ่น และมาเลเซีย และได้แสดงให้เห็นถึงแนวทางที่หลากหลายในการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ โดยนำเสนอข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับกลยุทธ์เฉพาะบริบทที่ถ่ายทอดได้ทั่วภูมิภาคเอเชีย แปซิฟิก

กรณีศึกษาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในประเทศไทย

- นโยบายด้านการท่องเที่ยวของไทย ปี 2022 – 2027
- การท่องเที่ยวชุมชน ไปสู่วิสาหกิจเพื่อสังคมท้องถิ่น

ใช้กลยุทธ์ที่ขับเคลื่อนโดยตลาดเพื่อบรรลุเป้าหมายทางสังคมและสิ่งแวดล้อม หลักการสามประการ (Triple Bottom Line) ของวิสาหกิจเพื่อสังคม คือ การบรรลุเป้าหมายทางสังคม สิ่งแวดล้อมและ

การเงินไปพร้อม ๆ กัน ตัวอย่างเช่น การสร้างรายได้มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มประโยชน์ทางสังคมและสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน

กรณีศึกษาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในประเทศญี่ปุ่น

- มาตรฐานการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของญี่ปุ่น ดัชนีชี้วัด “JSTS-D” จัดทำดัชนีชี้วัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนสำหรับเทศบาลและองค์กรพัฒนาเอกชน (DMO) เพื่อให้เข้าใจสถานการณ์ปัจจุบันจากหลากหลายมุมมอง และบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ตัวชี้วัดเหล่านี้อ้างอิงตามมาตรฐานสากลที่ระบุไว้ในเกณฑ์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนระดับโลกสำหรับจุดหมายปลายทาง (GSTC-D) องค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบของดัชนีชี้วัดการท่องเที่ยว JSTS-D ต่าง ๆ ได้รับการจัดทำขึ้นโดยคำนึงประเทศญี่ปุ่น ลักษณะเฉพาะและความท้าทายต่าง ๆ ของประเทศ

กรณีศึกษาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในประเทศมาเลเซีย

- แนวทางการปฏิบัติที่ดีในธุรกิจโรงแรม

บทเรียนที่ได้รับ

การพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

- เป้าหมายร่วมกันที่วัดผลได้
- ทำงานร่วมกับห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวและอื่น ๆ
- การแบ่งปันผลประโยชน์
- การสร้างสรรค์ร่วมกันและการทำงานเป็นทีม
- มุ่งเน้นการลงมือทำ เรียนรู้ ทำซ้ำ

หัวข้อการบรรยายที่ 10 นโยบายการท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่นที่ครอบคลุมและยุติธรรมและนโยบายและการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของประเทศเกาหลีใต้

ดร.เทลิน คิม ได้อธิบายถึงกรอบนโยบายที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่นอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม โดยเน้นที่ความยุติธรรมทางสังคม ความสมบูรณ์ของสิ่งแวดล้อม และความยืดหยุ่นทางเศรษฐกิจ โดยอาศัยนวัตกรรม นโยบายของสาธารณรัฐเกาหลี นำเสนอกรอบนโยบายและแนวทางที่มีประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน การดูแลจุดหมายปลายทาง และการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างยุติธรรม

- การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและนโยบายของเกาหลีใต้ ตระหนักถึงคุณค่าของความยั่งยืน ตลอดจนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งชาติ และการพัฒนาทรัพยากรตามแนวทางการหารือระหว่างประเทศ
- นโยบายการท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวท้องถิ่นอย่างมีส่วนร่วมและเป็นธรรม

แนวทางนี้โอริสโตเติลของซานเดล หลักการทั่วไปในการขึ้นนำการพัฒนาการท่องเที่ยวใน JTD ธรรมชาติ การมีส่วนร่วม และความร่วมมือ ความเสมอภาค การยอมรับ และความหลากหลาย ความเป็นอยู่ที่ดีและการสร้างศักยภาพเพื่อชีวิตที่ดี จริยธรรมแห่งการดูแลและความรับผิดชอบ ความยั่งยืนและการอนุรักษ์

เงื่อนไขสำคัญสองประการสำหรับนโยบายและแนวปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว การดำเนินโครงการในระดับชุมชน ไม่ใช่ระดับชาติ การดำเนินโครงการด้วยมุมมองระยะยาว ไม่ใช่มุมมองระยะสั้น

1.3 สถานที่สำคัญที่เดินทางไปศึกษาดูงาน/เยี่ยมชม

อีเดน การ์เดน รีสอร์ท รัฐชวา ประเทศบังกลาเทศ

อีเดน การ์เดน รีสอร์ท ตั้งอยู่ท่ามกลางธรรมชาติอันเขียวชอุ่มของเมืองกาชิปูร์ ถือเป็นตัวอย่างที่โดดเด่นของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในบังกลาเทศ รีสอร์ท แห่งนี้ได้รับการออกแบบให้กลมกลืนกับธรรมชาติ อนุรักษ์ภูมิทัศน์ธรรมชาติและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด ส่งเสริมความยั่งยืนด้วยการใช้วัสดุก่อสร้างที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พลังงานแสงอาทิตย์ การกักเก็บน้ำฝน และระบบการจัดการขยะ รีสอร์ทเน้นการทำเกษตรอินทรีย์ภายในพื้นที่ และให้บริการผู้เข้าพักด้วยผลิตภัณฑ์ใหม่จากท้องถิ่น ด้วยสภาพแวดล้อมที่เงียบสงบ บ้านพักแบบอีโค และกิจกรรมทางธรรมชาติ เช่น การตกปลา ปั่นจักรยาน และการเดินชมธรรมชาติ พร้อมกับสนับสนุนการท่องเที่ยว ที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ความมุ่งมั่นในการอนุรักษ์ความ

หลากหลายทางชีวภาพและส่งเสริมการปฏิบัติที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทำให้รีสอร์ทแห่งนี้เป็นแบบอย่างของรีสอร์ทเชิงนิเวศในประเทศไทย

ส่วนที่ 2 ประโยชน์ที่ได้รับและการขยายผลจากการเข้าร่วมโครงการ

2.1 ประโยชน์ที่ทางราชการ/ประชาชน ได้รับจากการเดินทาง

- 1) ผู้บริหารของกรมการพัฒนาชุมชนนำผลสำเร็จของโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ และชุมชนท่องเที่ยวโอท็อปนวัตกรรมสู่ในระดับนานาชาติ
- 2) เสริมสร้างภาพลักษณ์ของกรมการพัฒนาชุมชนในระดับนานาชาติ
- 3) กรมการพัฒนาชุมชนไม่ได้ใช้งบประมาณเบิกจ่ายในการเดินทางแต่ได้รับผลสำเร็จ ในการเดินทางไปเข้าร่วมประชุมฯ และมีโอกาสได้ประชาสัมพันธ์การดำเนินงาน
- 4) ได้นำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน และได้แบ่งปันให้แก่เพื่อนร่วมงาน รวมถึงประชาชนในพื้นที่ที่สนใจ

2.2 กิจกรรมการขยายผลที่ได้ดำเนินการภายในระยะเวลา 60 วัน

- 1) การฝึกอบรมภายในหน่วยงาน

โพสต์เกี่ยวกับ รูปภาพ เพิ่มเติม

นางสาวสุวิวรรณ คณนา ผู้อำนวยการกลุ่มงานยุทธศาสตร์ การพัฒนาชุมชน รักษาราชการแทนพัฒนาการจังหวัดสมุทรสงคราม เป็นประธานในกิจกรรม "หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ มุ่งสู่ฐานคุณภาพ" พร้อมด้วยนางสุจิตราภรณ์ เทนเอิสสระ ผู้อำนวยการกลุ่มงานประสานและสนับสนุนการบริหารงานพัฒนาชุมชนและเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนเข้าร่วมกิจกรรม

โดยกิจกรรมดังกล่าว มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มศักยภาพเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนจังหวัดสมุทรสงครามและเพิ่มคุณค่าการทำงาน โดยมีกิจกรรม ประกอบด้วย

1. ทบทวนการดำเนินงาน
2. กิจกรรมการแบ่งปันความรู้ โดยการให้ผู้แทน แต่ละกลุ่มงานฯ ละ 1 คน นำเสนอผลงาน/วิธีการทำงาน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้การทำงาน ซึ่งมีหัวข้อนำเสนอ ดังนี้

1. IT ได้ใช้ โดยนางสุวิวรรณ สุกตะกวี นักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการพิเศษ
2. งาน งบประมาณ คน โดยนายจาตุรงค์ วงศ์พิตพงศ์ นักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการ
3. C&C (Checklist Chit Chat) ความสำเร็จของงาน โดยนางสาวสมพร กันเมรุส นักวิชาการพัฒนาชุมชนปฏิบัติการ
4. ตามติด พืชหิน (กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี) โดย นายต้นเต็กร โพธิ์ผล นิติกร

2.3 กิจกรรมการขยายผลที่จะดำเนินการภายใน 6 เดือนหลังเข้าร่วมโครงการ

ชื่อโครงการ : โครงการยกระดับมาตรฐานสินค้าและบริการเพื่อการท่องเที่ยวทุกรูปแบบจังหวัดสมุทรสงคราม

กิจกรรมหลัก : นวัตกรรม บันของดี วิถีถิ่น ชุมชน OTOP นวัตกรรม จังหวัดสมุทรสงคราม

วงเงิน : 250,000 บาท

ยุทธศาสตร์ชาติ : ข้อที่ 4 ด้านการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเอง และจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

แผนแม่บทฯ : ประเด็นที่ 16 เศรษฐกิจฐานราก (การยกระดับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ)

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด : ประเด็นการพัฒนาที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว รูปแบบหลากหลาย และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

แผนงาน : เพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวรูปแบบหลากหลาย

หน่วยดำเนินการ : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสมุทรสงคราม